

Parochie	1
In de pen	6
Kunst en cultuur	8
Klapstoel	9
Kerk	10
Buitenland	11
Dossier	12
Varia	14
Op·tocht	16
Mensen	17
Bisdom	18
Podium	20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdredeur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Gordts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen

Susan Van Lommel

Filip Ceulemans
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30
 fax 03 202 84 31

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Jan Colla
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 40
 jan.colla@kerknet.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Hans Medart
 Varkensstraat 6
 2800 Mechelen
 tel. 015 29 84 17
 hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
 © copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Over milde zusters en zure columns

„Drie jaar geleden verbleef tv-journaliste Annemie Struyf een week in het trappistinnenklooster in Brecht voor een VRT-serie over religie en spiritualiteit. De serie, *In Godsnaam*, was een succes, maar vooral de twee uitzendingen over de trappistinnen van Brecht zijn velen bijgebleven. Ook in het geseclariseerde Vlaanderen zijn kloosters zowat exotische oorden geworden. Wie zijn die 'vreemde vogels' die er wonen en die vrijwillig kiezen voor een levenslang engagement, voor armoede, kuisheid en gehoorzaamheid? Hun levenskeuze staat zo haaks op de hedendaagse tijdgeest dat ze tot de verbeelding spreekt.

Het afgelopen jaar breide Annemie Struyf een vervolg aan haar tv-documentaires met een boek over de kloostergemeenschap van Brecht. Het werk verscheen zopas bij uitgeverij Lannoo, eveneens onder de titel *In Godsnaam*. De auteur baseerde zich op dagboekfragmenten die ze tijdens haar bezoek in 2009 had bijgehouden en op de vele gesprekken die ze daarna met de zusters heeft gevoerd. Gesprekken over levenskeuzes, maar ook over banale dagelijkse bezigheden, over kleine en grote ergernissen en over voor iedereen herkenbare gevoelens van zowel blijdschap als kwaadheid en jaloezie. „Waar ik saai en wereldvreemde wezens had verwacht, vond ik integere en milde vrouwen”, bekent Annemie Struyf op de achterflap.

Voor wie met het religieuze leven vertrouwd is, klinkt haar verhaal niet nieuw. Struyf vertelt het evenwel met de onbevangenheid en de verwondering van een buitenstaander. Ze noemt zichzelf een agnost en rekent zich tot al wie zegt 'het' niet te weten en ook niet te kunnen weten. „Natuurlijk zou ik graag een antwoord op de grote levensvragen vinden en/of de zekerheid van een gelovige of een atheïst ervaren”, zegt ze. „Maar ik blijf hangen in onzekerheid en onwetendheid, weliswaar met een grote hoop en een intens verlangen.”

Dat haar jongste boek een bestseller wordt, heeft – behalve haar talrijke optredens in de media – ongetwijfeld met dat 'outsider-

perspectief' te maken. Uiteraard is daar niks mis mee, mensen horen blijkbaar de dingen graag eens vanuit een andere hoek. Ook David Van Reybrouck kreeg enkele jaren geleden met zijn theatermonoloog *Missie* alle lof toegezwaaid. Het werkt trouwens ook omgekeerd. Uitspraken van kerkleiders en bisschoppen over sociaaleconomische problemen worden doorgaans met veel meer sympathie onthaald en geloofwaardiger bevonden dan berichten over interne bekommernissen van de Kerk. In die gevallen wordt stevast gezegd dat ze alleen voor eigen parochie preken.

Een en ander betekent niet dat de openheid voor Kerk en geloof in de samenleving is toegenomen. Belangstelling voor religie en spiritualiteit, en het zoeken naar zin waken bij sommigen blijkbaar nog wrevel, afkeer en frustratie op. *De Morgen* illustreerde dat onlangs met een schotschrift na de uitzending van *Reyers laat* op 13 november. Die avond zaten mgr. André-Joseph Léonard, Pieter De Crem, de minister van Landsverdediging, Mieke Van Hecke, het hoofd van het katholiek onderwijs, en Annemie Struyf samen in de studio voor een gesprek over Kerk en geloof anno 2012. Columnist Patrick De Witte vond er niets beters op dan de gesprekspartners en de Kerk belachelijk te maken. „Voor een portie demagogisch, wuft en semidiëpzinne klinkend gezwam waar een mens migraine van krijgt, moet men nog altijd bij de katholieken zijn”, schreef hij. En over zingeving gesproken: „Ik zal u een zin geven: laat mijn hoofd met rust.”

Van columns verwacht je dat ze een ietwat eigenzinnige kijk op de actualiteit bieden. Soms dienen ze blijkbaar alleen om persoonlijke frustraties af te reageren. Om maar te zeggen dat sommige 'verlichte' columnisten het niet op zingeving en tolerantie hebben begrepen. Al is ook dat geen reden tot wanhoop. Ik las net dat astronomen erin geslaagd zijn het oudste er verste licht ooit waar te nemen. Het is maar liefst 13,3 miljard jaar onderweg geweest...”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Thee & televisie

KERK & leven, 17 OKTOBER 2012

Marcel van Nieuwenborghschrijft terecht dat de televisie een onpeilbare invloed heeft. Toch lijkt die niet van die aard als men doet uitschijnen. Als dat immers zo was, dan stemde Vlaanderen nu voor minstens 75 procent links, terwijl het net omgekeerd is. Ondanks alle pogingen van onze tv-zenders om links te promoten, blijven de linkse partijen – de SP.A op kop – de verkiezingen verliezen.

Een sterk voorbeeld was dat van de hoofdredacteur van 't *Pallietkerke*, die over een en ander zijn mening aan de media gaf en te horen kreeg dat zijn stemgedrag het best bij de SP.A aansloot. Zulke stembeïnvloedingen zijn dan ook waardeloos en hebben eerder het tegenovergestelde effect. De verkiezingsresultaten hebben dat trouwens uitgewezen.

Onze media worden door de publieke opinie dan ook gewantrouwd. Er is maar één categorie die het nog slechter doet dan de journalisten en dat zijn de politici zelf.

Guido VAN ALPHEN, Kasterlee

Euthanasie en psychiatrie

KERK & leven, 24 OKTOBER 2012

Uw dossier *Geen alternatief voor euthanasie in psychiatrie* toont aan dat steeds meer artsen een euthanasievraag krijgen van personen met een psychische aandoening. De vraag rijst of de grondvoorwaarden in de wet, namelijk wilsbekwaamheid, ondraaglijk

lijden, een ongeneeslijke ziekte, wel kunnen worden toegepast op deze categorie van mensen. Zelfs in zogenaamde evidente situaties, zoals bij terminale kankerpatiënten, hangt een positief antwoord vaak af van de manier waarop artsen een dergelijk verzoek inschatten en evalueren – en waarbij enige objectieve controle nauwelijks mogelijk blijkt.

Iedere mens, ook wie misschien niet echt past in de ratrace van ons maatschappelijk model, heeft recht op een volwaardige plaats op maat van zijn/haar mogelijkheden. Het aanbieden van de dood, zelfs op eigen verzoek en door middel van een wettelijk kader, vormt dan ook een bedreiging voor een solidaire en warme samenleving.

Patrick GARRÉ, Merelbeke

Vatileaks

KERK & leven, 31 OKTOBER 2012

In uw dossier over Vatileaks bestempelt u het Vaticaan als een oord van intriges en jaloezie. Ik schrok van die veralgemening. Het is me trouwens niet duidelijk wat u met dat dossier beoogde. De hedendaagse gelovige zoekt bevestiging en bemoediging, terwijl de niet-gelovigen zullen zeggen: „Nog een schandaaltje meer in de Kerk.”

De waarheid heeft uiteraard haar rechten en die moeten aan bod komen, ook in **KERK & leven**, zij het met de nodige nuances. De Kerk is meer dan één butler en het Vaticaan is meer dan een kardinaal die naast zijn schoenen loopt.

De Kerk is ook paus Benedictus XVI. Kardinaal Danneels zei ooit: „Paus Joannes-Paulus II moet je zien en ervaren, Benedictus XVI moet je lezen en horen.”

Zou het niet goed zijn dat uw lezers en het brede publiek onze huidige paus beter leren kennen? Bijvoorbeeld door zijn toespraken tot de wereldkerk weer te geven. Of door wat er in het Vaticaan gebeurt uitvoeriger aan bod te brengen – zoals de eucharistieviering bij de opening van het Jaar van het Geloof. Ook dat is Kerk-zijn.

Gelovigen hebben meer dan ooit nood aan positieve uitingen van Kerk-zijn. Ik ben er trouwens van overtuigd dat de grote meerderheid van de prelaten en het personeel van de Kerk plichtsgetrouwe mensen zijn die het instituut een warm hart toedragen. Overal waar mensen samenwerken, wordt echter ook 'gemenst'.

René PEETERS, Beringen

Echtgescheidenen

KERK & leven, 7 NOVEMBER 2012

In uw bericht over de bisschoppensynode voor de Nieuwe Evangelisatie schrijft u dat er in Rome werd gesproken over de problematiek van de hertrouwde echtgescheidenen. In diezelfde periode veroorzaakte een uitspraak van mgr. André-Joseph Léonard daarover veel deining. De aartsbischop had op een persontmoeting bevestigd dat de communie moet worden geweigerd aan gescheiden mensen. Kerknet, de website van de Vlaamse Kerk, meende

daarna een rechtzetting te moeten doen. De VRT had verkeerd bericht, want de aartsbischop had gezegd „gescheiden mensen die hertrouwd zijn”.

Gescheidenen mogen de communie ontvangen, hertrouwde gescheidenen niet. Kan men anno 2012 echt nog met zoiets afkomen? Alsof er één pastoor is die aan een gescheiden en hertrouwde gelovige de communie zou weigeren. Als hij het al zou weten... Door het priestertekort kennen de pastoors amper nog een deel van hun parochianen. Moeten ze niet eerder blij zijn met iedere hertrouwde gescheidene die nog naar de mis en te communie gaat? En is het aan de pastoor, de aartsbischop of Rome om over mensen te oordelen?

Met zulke onzinnige standpunten maakt de Kerk zich totaal ongeloofwaardig.

Noël MAES, Heule

Holebi's

KERK & leven, 7 NOVEMBER 2012

Het vraaggesprek met Mieke Van Hecke gaf een sterk beeld van de geloofsovertuiging van de directeur-generaal van het katholiek onderwijs. Nochtans stoorde mij dat ene zinnetje uit de tekst: „(...) de erkenning van de rechten van holebi's (...).” Die groep van mensen omvat toch ook gay-paradeadepten en anderen die helemaal geen schaamtegevoel hebben. Waarom wordt de mening van een miljard christenen hierbij genegeerd?

J. BOERJAN, Brasschaat